

College van Burgemeester en Wethouders
i.a.a. leden van de Gemeenteraad

datum: 14 maart 2016

Onderwerp:

Advies Cliëntenraad naar aanleiding van het rapport van de Rekenkamercommissie over het Armoedebeleid en het reactie van het college hierop.

Geacht College,

De Cliëntenraad is zeer blij met het rapport van de Rekenkamercommissie. In grote lijnen komen de adviezen die we in het kader van het Armoedebeleid de laatste jaren aan het college hebben gegeven terug in het Eindrapport van de Rekenkamercommissie (RKC). Zowel wat betreft het vaststellen van de beleidsonderdelen die goed lopen als de beleidsonderdelen die voor verbetering vatbaar zijn. Mensen raken alleen uit de armoede als zij economisch onafhankelijk zijn en in staat zijn om deel te kunnen nemen aan het maatschappelijk leven.

We zijn het in dit kader met het college eens dat: “Armoede bestrijding is een totale beleidsopgave in de breedte van het gemeentelijk beleid en raakt bijvoorbeeld het economisch beleid, re-integratie, onderwijs en participatie.” Tegelijkertijd moeten we met de Armoedemonitor in de hand constateren dat het aantal huishoudens (voor zover bekend bij de gemeente) dat onder de armoedegrens leeft in 2015 is toegenomen ten opzichte van 2014. Hierbij spelen uiteraard meerdere factoren een rol, maar door het niet duidelijk formuleren welke concrete doelen de gemeente met haar armoedebestrijdingsbeleid en de daaraan gekoppelde projecten wil bereiken, valt niet te meten in hoeverre het gemeentelijk armoedebeleid een bijdrage levert aan armoedebestrijding.

In de gemeentelijke rapportages over de resultaten van het beleid komen we alleen resultaten van het aantal deelnemers aan projecten en hun eventuele tevredenheid over hun deelname aan het desbetreffende project. Dit zijn echter kwantitatieve gegevens. Kwalitatieve gegevens over het aantal huishoudens dat niet meer in armoede hoeft te leven (mede) dankzij het gemeentelijk armoedebeleid ontbreekt ten ene male. Met andere woorden. We kunnen hierdoor aan de hand van de beleidstukken geen conclusies trekken over de resultaten van het armoedebestrijdingsbeleid als geheel. De Cliëntenraad vraagt zich af wat bijvoorbeeld het door de gemeente vele malen geprezen project Cato daadwerkelijk heeft bijgedragen om mensen uit de armoede te krijgen.

Wat betreft de armoedeverlichting maatregelen kunnen we constateren welke middelen gebruikt zijn door mensen die onder de armoede grens leven, maar valt evenmin te verifiëren in hoeverre mensen hierdoor uit de armoede zijn gekomen. Door de vele loketten die ter beschikking staan voor armoedeverlichting, is voor velen (en zeker voor laaggeletterden en anderstaligen) de toegang tot deze portalen moeilijk toegankelijk. De Cliëntenraad adviseert in deze om het armoedeverlichtingspakket te vereenvoudigen. En terug te gaan naar het streven van één loket voor de burgers en hen niet een wasbord aan voorzieningen op internet aan te bieden of mensen te verwijzen naar de vrijwillige STIP-medewerkers die deze rol niet kunnen vervullen.

Het lijkt de Cliëntenraad raadzaam dat het aantal van 70 armoede projecten wordt terug gebracht tot een kleiner aantal projecten die verifieerbaar tot resultaten leiden. Met als gunstig neveneffect dat de uitvoeringskosten omlaag gaan en er middelen vrijkomen voor vruchtbare projecten of armoede verlichting.

Tevens zou de Cliëntenraad graag zien hoe de gemeente concreet waakt over verdringing op de arbeidsmarkt bij haar werkervarings-, proef- en participatiebanen projecten en het inzetten van vrijwilligers. Met het verdringen van arbeidsplaatsen wordt immers armoede gekweekt.

Met vriendelijk groeten,

John Wind
(voorzitter Clientenraad Groningen)

I.a.a. de gemeenteraad van Groningen